

Bryssel den 17 juni 2016
(OR. en)

10426/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0011 (CNS)**

**FISC 104
ECOFIN 628**

LÄGESRAPPORT

---

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	17 juni 2016
till:	Delegationerna

Föreg. dok. nr: 10039/16 FISC 100 ECOFIN 585

Ärende: Förslag till rådets direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion
– Resultatet av Ekofinrådets möte den 17 juni 2016

---

1. Vid Ekofinrådets möte den 17 juni 2016 förde rådet en diskussion i syfte att nå en politisk överenskommelse om förslaget till rådets direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion.
2. Mot bakgrund av dessa diskussioner lade ordförandeskapet fram ett slutligt kompromissförslag (som återges i bilaga I) med åtföljande uttalanden (som återges i bilaga II).
3. Ordföranden noterade att nästan alla delegationer kan godkänna ordförandeskapets kompromiss.
4. Mot denna bakgrund meddelade ordförandeskapet om ett förenklat skriftligt förfarande som kommer att avslutas måndagen den 20 juni 2016 kl. 24.00 (midnatt).
5. Om inga invändningar inkommit före denna tidsfrist (skickas till Reijer.Janssen@minbuza.nl, Andreas.Strub@consilium.europa.eu och secretariat.dgg-fisc@consilium.europa.eu) har politisk överenskommelse nåtts och kommer ordförandeskapet att lägga fram ärendet via Coreper för rådet för formellt antagande som en A-punkt (efter juristlingvisternas slutgranskning).

6. Efter det att en politisk överenskommelse nåtts är kommissionen beredd att göra följande uttalande:

"Kommissionen förbinder sig att före årets slut lägga fram ett lagstiftningsförslag som gör det möjligt för enskilda medlemsstater att avvika från det gemensamma systemet för mervärdesskatt för att tillämpa ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet för inhemska leveranser som överstiger ett visst tröskelvärde med bevarande av den inre marknaden."

2016/0011 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre
marknadens funktion**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

---

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) De nuvarande politiska prioriteringarna inom området internationell beskattning belyser behovet att se till att skatt betalas där vinster och mervärde genereras. Det är därmed viktigt att återupprätta förtroendet för att skattesystemen är rättvisa och ge regeringarna möjlighet att effektivt utöva sin suveränitet på skatteområdet. Dessa nya politiska mål har omsatts i konkreta rekommendationer om åtgärder inom ramen för initiativet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Europeiska rådet välkomnade detta arbete i sina slutsatser av den 13–14 mars och 19–20 december 2013. Som svar på behovet av en rättvisare beskattning fastställer kommissionen i sitt meddelande av den 17 juni 2015 en handlingsplan för rättvis och effektiv företagsbeskattning inom Europeiska unionen³ (nedan kallad handlingsplanen).
- (2) Slutrapporterna om OECD:s 15 åtgärds punkter mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster offentliggjordes den 5 oktober 2015. Detta resultat välkomnades av rådet i dess slutsatser av den 8 december 2015. I rådets slutsatser betonades behovet av att finna gemensamma, men likväl flexibla, lösningar på EU-nivå, som är i enlighet med OECD:s BEPS-slutsatser. I slutsatserna stöddes dessutom ett effektivt, snabbt och samordnat genomförande av åtgärder mot BEPS på EU-nivå och gavs uttryck för att EU-direktiv bör, om så är lämpligt, vara det verktyg som föredras för att genomföra OECD:s BEPS-slutsatser på EU-nivå. Det är avgörande för en väl fungerande inre marknad att medlemsstaterna åtminstone genomför sina åtaganden enligt BEPS och, mer allmänt, vidtar åtgärder för att motverka skatteflyktsmetoder och säkerställa en rättvis och effektiv beskattning i unionen på ett tillräckligt konsekvent och samordnat sätt. På en marknad med mycket integrerade ekonomier, finns ett behov av gemensamma strategier och samordnade åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion och maximera de positiva effekterna av initiativet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Dessutom kan bara en gemensam ram förhindra en fragmentering av marknaden och få ett slut på nuvarande bristande överensstämmelse och snedvridning av marknaden. Slutligen skulle nationella genomförandeåtgärder som följer en gemensam hållning inom unionen kunna ge skattebetalare rättslig säkerhet genom att dessa åtgärder skulle vara förenliga med unionslagstiftningen.

---

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 viktiga åtgärdsområden COM(2015) 302 final av den 17 juni 2015.

- (3) Det är nödvändigt att fastställa regler för att stärka den genomsnittliga skyddsnivån mot aggressiv skatteplanering på den inre marknaden. Eftersom dessa regler ska passa in i 28 olika bolagsskattesystem bör de begränsas till allmänna bestämmelser, medan genomförandet bör överlåtas till medlemsstaterna, som är bättre lämpade att utforma de specifika delarna i dessa regler på ett sätt som bäst passar deras bolagsskattesystem. Detta mål kan uppnås genom att man skapar en minsta skyddsnivå för nationella bolagsskattesystem mot skatteflyktsmetoder i unionen. Det är därför nödvändigt att samordna svaren från medlemsstaterna vid genomförandet av resultaten av de 15 åtgärds punkterna mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster i syfte att förbättra effektiviteten hos den inre marknaden som helhet genom att motverka skatteflyktsmetoder. Det är därför nödvändigt att fastställa en gemensam lägsta skyddsnivå för den inre marknaden inom vissa områden.
- (4) Det är nödvändigt att införa regler som är tillämpliga på alla skattebetalare som är föremål för bolagsbeskattning i en medlemsstat. Med tanke på att detta skulle leda till att det krävdes en bredare uppsättning nationella skatter, är det inte önskvärt att utvidga detta direktivs tillämpningsområde till att omfatta typer av enheter som inte omfattas av bolagsbeskattning i en medlemsstat, dvs. i synnerhet transparenta enheter. Dessa regler bör även gälla för fasta driftställen, som tillhör dessa bolagsskattepliktiga företag, som kan vara belägna i en annan medlemsstat eller i andra medlemsstater. Bolagsskattepliktiga företag kan ha sin skattemässiga hemvist i en medlemsstat eller vara etablerade enligt en medlemsstats lagstiftning. Fasta driftställen till enheter med skattemässig hemvist i ett tredjeland bör också omfattas av dessa regler om de befinner sig i en eller flera medlemsstater.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa regler mot urholkning av skattebasen på den inre marknaden och överföring av vinster från den inre marknaden. Det är nödvändigt med regler på följande områden för att bidra till att uppnå det målet: begränsade ränteavdrag, utflyttningsbeskattning, en allmän regel för att motverka skatteflykt, regler om utländska kontrollerade bolag och regler för att motverka hybridarrangemang. Om tillämpningen av dessa regler ger upphov till dubbelbeskattning bör skattebetalarna få skattelättnader genom avdrag för den skatt som erlagts i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, allt efter omständigheterna. Dessa regler bör därför inte bara syfta till att motverka skatteflyktspraxis utan också till att undvika att skapa andra hinder på marknaden, som exempelvis dubbelbeskattning.

- (6) I ett försök att minska sin globala skatteböroda, har företagsgrupper i allt större utsträckning ägnat sig åt urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) genom för höga räntebetalningar. Regeln om räntebegränsning är nödvändig för att avskräcka från sådana metoder genom att man begränsar avdragsrätten för skattebetalarnas överstigande lånekostnader. Det är därför nödvändigt att fastställa ett procenttal för avdragsrätt som hänför sig till en skattebetalares beskattningsbara vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA). Medlemsstaterna skulle kunna sänka detta procenttal, införa tidsgränser eller begränsa beloppet för de låneutgifter som inte dragits av och som kan rullas framåt eller bakåt för att säkerställa en högre skyddsnivå. Med tanke på att syftet är att föreskriva miniminormer, skulle medlemsstaterna kunna anta en alternativ åtgärd som hänvisar till rörelseresultat före räntor och skatt och fastställs på ett sätt som är likvärdigt med det EBITDA-grundade procenttalet. Medlemsstaterna skulle utöver den regel om räntebegränsning som föreskrivs i detta direktiv även kunna använda riktade regler mot koncernintern skuldfinansiering, särskilt regler om underkapitalisering. Skattebefriade intäkter bör inte avräknas mot avdragsgilla lånekostnader. Detta beror på att endast skattepliktig inkomst bör beaktas vid fastställandet av hur mycket ränta som får dras av.
- (7) Om skattebetalaren är del av en företagsgrupp som lämnar lagstadgad koncernredovisning, kan företagsgruppens övergripande skuldsättning på världsnivå övervägas för att ge skattebetalarna rätt att dra av större belopp av överstigande lånekostnader. Det kan också vara lämpligt att fastställa regler för en bestämmelse om egetkapital-escape där regeln om räntebegränsningar inte tillämpas om företaget kan visa att förhållandet mellan dess egna kapital och dess totala tillgångar är ungefär lika med eller högre än motsvarande andel för företagsgruppen. Regeln om räntebegränsning bör tillämpas i samband med en skattebetalares överstigande lånekostnader, oberoende av om kostnaderna har sitt ursprung i skuld som fastställs nationellt, gränsöverskridande inom unionen eller i ett tredjeland eller av om de har sitt ursprung hos tredje part eller närstående företag eller är företagsgruppsinterna. Om en företagsgrupp omfattar mer än en enhet i en medlemsstat kan medlemsstaten överväga den övergripande ställningen för företagsgruppens samtliga enheter i samma stat, inbegripet ett system med beskattning av separata enheter för att möjliggöra överföring av vinster eller räntekapacitet mellan enheter i en företagsgrupp, vid tillämpning av regler som begränsar ränteavdraget.

- (8) För att minska den administrativa börda och börda när det gäller efterlevnad av lagstiftningen som reglerna medför, utan att påtagligt minska deras skatteeffekt, kan det vara lämpligt att föreskriva om en safe harbour-regel så att nettoräntan alltid är avdragsgill till och med ett fastställt belopp, när detta leder till ett högre avdrag än det EBITDA-grundade procenttalet. Medlemsstaterna skulle kunna sänka det fastställda tröskelbeloppet för att säkerställa högre skydd av sin inhemska skattebas. Eftersom urholkning av skattebasen och överföring av vinster i princip genomförs genom för höga räntebetalningar mellan enheter som är närstående företag, bör och måste det vara tillåtet att eventuellt undanta fristående enheter från räntebegränsningsregelns tillämpningsområde med tanke på att risken för skatteflykt är begränsad. För att underlätta övergången till den nya räntebegränsningsregeln skulle medlemsstaterna kunna föreskriva om en klausul om undantag för gammal hävd som skulle omfatta befintliga lån i den mån som villkoren för dessa inte därefter ändras, dvs. att undantaget för gammal hävd i fall av efterföljande ändring inte skulle vara tillämpligt på höjningar av lånets belopp eller löptid utan begränsas till de ursprungliga lånevillkoren. Utan att det påverkar reglerna om statligt stöd skulle medlemsstaterna även kunna undanta överstigande lånekostnader för tredje parts lån som används för att finansiera långvariga offentliga infrastrukturprojekt med hänvisning till att sådana finansieringsarrangemang innebär ringa eller ingen urholkning av skattebasen eller överföring av vinster. I detta sammanhang bör medlemsstaterna på rätt sätt visa att finansieringsarrangemang för offentliga infrastrukturprojekt har vissa särdrag som motiverar en sådan behandling i jämförelse med andra finansieringsarrangemang som omfattas av den restriktiva regeln.
- (9) Även om det är allmänt accepterat att finansiella företag, dvs. finansinstitut och försäkringsföretag, också bör omfattas av begränsningarna av ränteavdrag är det också vedertaget att dessa två sektorer uppvisar särskilda egenskaper som kräver ett mer skräddarsytt tillvägagångssätt. Eftersom diskussionerna på detta område ännu inte är tillräckligt avgörande på internationell nivå och inom unionen, är det ännu inte möjligt att föreskriva särskilda regler inom finans- och försäkringssektorn, och medlemsstaterna skulle därför kunna undanta dem från tillämpningsområdet för räntebegränsningsreglerna.

(10) Utflyttningsskatt har funktionen att garantera att, när en skattskyldig person flyttar ut sin skatterättsliga hemvist eller tillgångar från en stats skattejurisdiktion, den staten beskattar det ekonomiska värdet av den realisationsvinst som skapats inom dess territorium, även om denna vinst ännu inte har realiserats vid tidpunkten för utflyttningen. Det är därför nödvändigt att ange i vilka fall skattebetalare omfattas av regler om utflyttningsskatt och beskattas för orealiserade realisationsvinster som har byggts in i deras överförda tillgångar. Det är också bra att klarlägga att överföringar av tillgångar, inbegripet kontanter, mellan ett moderbolag och dess dotterbolag faller utanför tillämpningsområdet för den planerade regeln om utflyttningsskatt. För att beräkna beloppen är det avgörande att fastställa ett marknadsvärde för de överförda tillgångarna vid tidpunkten för utflyttningen baserat på armlängdsprincipen. För att säkerställa regelns förenlighet med användningen av avräkningsmetoden är det önskvärt att medlemsstaterna kan få hänvisa till den tidpunkt då rätten att beskatta överförda tillgångar upphör att gälla. Rätten att beskatta bör definieras även på nationell nivå. Den mottagande staten måste dessutom kunna få ifrågasätta det värde av de överförda tillgångarna som fastställts av den stat från vilken utflyttningen sker, när värdet inte avspeglar ett sådant marknadsvärde. Medlemsstaterna skulle i detta avseende kunna använda befintliga tvistlösningsmekanismer. Inom unionen är det nödvändigt att ta itu med tillämpningen av utflyttningsskatt och fastställa på vilka villkor den ska anses vara förenlig med unionslagstiftningen. I sådana situationer bör skattebetalarna ha rätt att antingen omedelbart betala det uppskattade utflyttningsskattebeloppet eller få anstånd med betalningen av skatten genom att betala den i delbetalningar under ett visst antal år, eventuellt jämte ränta och en garanti. I detta syfte skulle medlemsstaterna till exempel kunna begära att de berörda skattebetalarna inkluderar nödvändig information i en deklARATION. Utflyttningsskatt bör inte tas ut i de fall överföringen av tillgångar är av tillfällig natur och tillgångarna är fastställda att återgå till den medlemsstat där den överlåtande parten har sin hemvist, om överföringen sker i syfte att uppfylla kapitaltillsynskraven eller för likviditetshantering eller när det gäller transaktioner för värdepappersfinansiering eller tillgångar som ställs som säkerhet.

(11) Allmänna regler mot skatteflykt ingår i skattesystemen för att motverka skatteflyktsmetoder som ännu inte har behandlats genom särskilt riktade bestämmelser. Dessa regler har därför till syfte att täcka luckor och bör inte påverka tillämpningen av specifika regler för att motverka skatteflykt. Inom unionen bör de allmänna reglerna mot skatteflykt tillämpas på arrangemang som inte är genuina. Annars bör den skattskyldige ha rätt att välja den skattemässigt mest effektiva strukturen för sin kommersiella verksamhet. Det är dessutom viktigt att se till att de allmänna reglerna mot skatteflykt tillämpas på ett enhetligt sätt i inhemska situationer, inom unionen och gentemot tredjeländer, så att deras räckvidd och resultatet av deras tillämpning i inhemska och gränsöverskridande situationer inte skiljer sig åt. Medlemsstaterna bör inte hindras att tillämpa sanktioner, när de allmänna reglerna mot skatteflykt är tillämpliga. Vid bedömningen av om ett arrangemang ska betraktas som icke-genuint skulle medlemsstaterna kunna beakta alla giltiga ekonomiska skäl, inbegripet finansverksamhet.

(12) Reglerna om utländska kontrollerade bolag (CFC) får till följd att inkomster från ett lågt beskattat kontrollerat dotterbolag omfördelas till dess moderbolag. Då blir moderbolaget skattskyldigt för inkomsten i den stat där det har sin skatterättsliga hemvist. Beroende på de politiska prioriteringarna i den staten, kan reglerna om utländska kontrollerade bolag vara inriktade på hela det lågt beskattat dotterbolaget eller specifika inkomstkategorier eller begränsas till inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget. I synnerhet för att säkerställa att CFC-reglerna utgör ett proportionerligt svar vid farhågor om urholkning av skattebasen och överföring av vinster är det avgörande att medlemsstater som begränsar sina CFC-regler till att endast omfatta inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget specifikt inriktar sig på situationer där merparten av de beslutsfunktioner som genererat avledda inkomster på det kontrollerade dotterbolagets nivå utövas i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist. För att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna bör det också vara godtagbart att dessa medlemsstater undantar vissa enheter med låga vinster eller låg vinstmarginal som innebär lägre risker för skatteflykt. Följaktligen måste CFC-reglerna utsträckas till att omfatta vinster från fasta driftställen, om dessa vinster inte beskattas eller är skattebefriade i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist. Däremot finns det ingen anledning att inom ramen för CFC-reglerna beskatta vinster från fasta driftställen som enligt nationella regler nekas skattebefrielse eftersom dessa fasta driftställen betraktas som om de vore utländska kontrollerade bolag. I syfte att säkerställa en högre skyddsnivå skulle medlemsstaterna kunna sänka tröskelvärdet för kontroll eller använda ett högre tröskelvärde vid jämförelse av den faktiska bolagsskatt som betalats med den bolagsskatt som skulle ha tagits ut i skattebetalarens medlemsstat. När medlemsstaterna införlivar CFC-reglerna i sin nationella lagstiftning skulle de kunna använda ett tillräckligt högt tröskelvärde som utgör en relativ del av skattesatsen. Det är önskvärt att ta itu med sådana situationer både i tredjeländer och i unionen. För att iaktta de grundläggande friheterna bör inkomstkategorierna kombineras med ett undantag i sak som syftar till att i unionen begränsa effekterna av reglerna till fall där det utländska kontrollerade bolaget inte bedriver faktisk ekonomisk verksamhet. Det är viktigt att skatteförvaltningarna och skattebetalarna samarbetar för att samla in relevanta fakta och omständigheter för att avgöra huruvida undantagsbestämmelsen ska tillämpas. Det bör vara godtagbart att medlemsstaterna när de införlivar CFC-reglerna i sin nationella lagstiftning använder vita, grå eller svarta listor över tredjeländer som sammanställts på grundval av vissa kriterier som anges i detta direktiv och som kan omfatta bolagsskattesatsens nivå, eller använda vita listor över medlemsstater som sammanställts på den grunden.

- (13) Hybridarrangemang är följden av skillnader i den rättsliga kvalificeringen av betalningar (finansiella instrument) eller enheter och dessa skillnader visar sig vid interaktionen mellan rättssystemen i de två jurisdiktionerna. Effekten av sådana arrangemang är ofta dubbla avdrag (dvs. avdrag i båda staterna) eller ett avdrag av inkomst i den ena staten som inte ingår i skattebasen i den andra. För att neutralisera effekterna av hybridarrangemang är det nödvändigt att fastställa regler som innebär att en av de två jurisdiktionerna i ett hybridarrangemang bör vägra avdrag för en betalning som leder till ett sådant resultat. I detta sammanhang vore det lämpligt att klargöra att åtgärder som syftar till att motverka hybridarrangemang i detta direktiv är avsedda att ta itu med sådana situationer av hybridarrangemang som är hänförliga till skillnader i den rättsliga kvalificeringen av ett finansiellt instrument eller en finansiell enhet och att de inte är avsedda att inverka på de allmänna dragen i en medlemsstats skattesystem. Även om medlemsstaterna, inom ramen för uppförandekodgruppen för företagsbeskattning, har enats om riktlinjer för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter⁴ och fasta hybridenheter⁵ inom unionen samt för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter i förbindelserna med tredjeländer är det fortfarande nödvändigt att utfärda bindande regler. Det är avgörande att ytterligare insatser görs när det gäller hybridarrangemang mellan medlemsstater och tredjeländer samt när det gäller andra hybridarrangemang, till exempel sådana som berör fasta driftställen.
- (14) Det är nödvändigt att förtydliga att genomförandet av reglerna mot skatteflykt som föreskrivs i detta direktiv inte bör påverka skattebetalarens skyldighet att följa armlängdsprincipen eller medlemsstatens rätt att justera en skatteskuld uppåt i enlighet med armlängdsprincipen, där så är tillämpligt.

---

⁴ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

- (15) I enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 har samråd ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen⁶. Rätten till skydd av personuppgifter enligt artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁷ är tillämpliga på den behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv.
- (16) Med tanke på att ett viktigt mål med detta direktiv är att förbättra motståndskraften hos den inre marknaden som helhet mot gränsöverskridande skatteflyktsmetoder, kan detta inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig. De nationella bolagsskattesystemen är olika, och oberoende åtgärder från medlemsstaternas sida skulle bara återskapa den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden vid direkt beskattning. Det skulle därför göra det möjligt för ineffektiviteter och felaktigheter att kvarstå vid samverkan av olika nationella åtgärder. Resultatet skulle bli bristande samordning. På grund av det faktum att en stor del av ineffektiviteten på den inre marknaden främst skapar problem av gränsöverskridande karaktär måste avhjälpande åtgärder antas på unionsnivå. Det är därför avgörande att anta lösningar som fungerar på den inre marknaden som helhet, och detta kan bättre uppnås på unionsnivå. Unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Genom att fastställa en minsta skyddsnivå för den inre marknaden syftar detta direktiv endast till att uppnå nödvändig minsta samordning inom unionen för att förverkliga dess mål.
- (17) Kommissionen ska utvärdera genomförandet av detta direktiv fyra år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet. Medlemsstaterna bör till kommissionen överlämna all information som behövs för denna utvärdering.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på samtliga skattebetalare som omfattas av bolagsbeskattning i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftställen i en eller flera medlemsstater som tillhör enheter med skatterättslig hemvist i ett tredjeland.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *lånekostnader*: räntekostnader för alla former av skuld, andra kostnader som är ekonomiskt likvärdiga med ränta och kostnader i samband med införskaffandet av kapital, enligt definitionen i nationell lagstiftning, inbegripet men ej begränsat till betalningar inom ramen för vinstdelningslån, beräknad ränta på instrument som konvertibla obligationer och nollkupongsobligationer, belopp enligt alternativa finansieringsarrangemang, till exempel islamisk finansiering, finansieringskostnadskomponenten av betalningar av finansiell leasing, kapitaliserad ränta som ingår i värdet av en därtill relaterad tillgång på balansräkningen, eller nedskrivning av kapitaliserad ränta, belopp som i förekommande fall mäts med hänvisning till finansieringsintäkter inom ramen för internprissättningsregler, belopp av fiktiv ränta inom ramen för derivatinstrument eller risksäkringsarrangemang med anknytning till en enhets lån, vissa utländska valutakursvinster och valutakursförluster på lån och instrument med anknytning till införskaffandet av kapital, garantiavgifter för finansieringsarrangemang, arrangemangsavgifter och liknande kostnader med anknytning till upplåning av kapital.

2. *överstigande lånekostnader*: det belopp med vilket en skattebetalares avdragsgilla lånekostnader överstiger de skattepliktiga ränteintäkterna och andra ekonomiskt likvärdiga skattepliktiga intäkter som uppbärs av skattebetalaren enligt nationell lagstiftning.
3. *beskattningsperiod*: beskattningsår, kalenderår eller annan lämplig period för skatteändamål.
4. *närstående företag*:
  - a) en enhet i vilken skattebetalaren direkt eller indirekt har en andel i form av rösträtt eller kapitalinnehav motsvarande 25 procent eller mer eller har rätt att motta 25 procent eller mer av vinsterna i den enheten.
  - b) en fysisk person eller enhet som direkt eller indirekt har en andel i form av rösträtt eller kapitalinnehav motsvarande 25 procent eller mer eller har rätt att motta 25 procent eller mer av skattebetalarens vinster.

Om en fysisk person eller enhet direkt eller indirekt har en andel motsvarande 25 procent eller mer i en skattebetalare och minst en enhet, ska alla berörda enheter, inbegripet skattebetalaren, betraktas som närstående företag.

Vid tillämpningen av artikel 9[...] och där arrangemanget innefattar en hybridenhet ska denna definition ändras så att kravet på 25 procent ersätts med ett krav på 50 procent.

5. *finansiellt företag*: avser någon av följande enheter:

- a) Ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG⁸ eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU eller förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG.
- b) Ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁹.
- c) Ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.
- d) Ett tjänstepensionsinstitut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG¹⁰, om inte en medlemsstat har beslutat att helt eller delvis inte tillämpa det direktivet på det institutet i enlighet med artikel 5 i det direktivet, eller den kapitalförvaltare till ett tjänstepensionsinstitut som avses i artikel 19.1 i direktiv 2003/41/EG.

---

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

- e) Pensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner som betraktas som en del av sociala trygghetssystem och som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) 987/2009 samt alla rättsliga enheter som har inrättats i syfte att investera i sådana planer.
- f) En alternativ investeringsfond (AIF) som förvaltas av en AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EG¹¹ eller en AIF som omfattas av tillsyn enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- g) Fondföretag i den mening som avses i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG¹².
- h) En central motpart enligt definitionen i led 1 i artikel 2 i förordning (EU) nr 648/2012¹³.
- i) En värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014¹⁴.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

6. *överföring av tillgångar*: en transaktion varigenom en medlemsstat förlorar rätten att beskatta de överförda tillgångarna, medan tillgångarna fortsätter att rättsligt eller ekonomiskt tillhöra samma skattebetalare.
7. *överföring av skatterättslig hemvist*: en transaktion varigenom en skattebetalare upphör att ha skatterättslig hemvist i en medlemsstat och erhåller skatterättslig hemvist i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.
8. *överföring av näringsverksamhet som bedrivs av ett fast driftställe*: en transaktion varigenom en skattebetalare upphör med skattepliktig verksamhet i en medlemsstat och inleder sådan skattepliktig verksamhet i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, utan att bli skatterättsligt hemmahörande i den medlemsstaten eller i det tredjelandet.
9. *hybridarrangemang*: en situation som råder mellan en skattebetalare i en medlemsstat och ett närstående företag i en annan medlemsstat eller ett strukturerat arrangemang mellan parter i medlemsstater där följande resultat kan hänföras till skillnader i den rättsliga kvalificeringen av ett finansiellt instrument eller en finansiell enhet:
  - a) Ett avdrag av samma betalning, kostnader eller förluster görs både i den medlemsstat där betalningen har sin källa eller kostnaden eller förlusten uppstår och i en annan medlemsstat (dubbla avdrag). eller
  - b) Det görs ett avdrag i den medlemsstat där betalningen har sin källa utan att samma betalning för skatteändamål tas med på motsvarande sätt i en annan medlemsstat (avdrag som inte ingår).

Artikel 3
Minsta skyddsnivå

Detta direktiv ska inte hindra tillämpningen av sådana nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som syftar till att säkerställa en högre skyddsnivå för inhemska bolagsskattebasier.

KAPITEL II
ÅTGÄRDER MOT SKATTEFLYKT

Artikel 4
Bestämmelse om räntebegränsning

1. Överstigande lånekostnader ska vara avdragsgilla under den beskattningsperiod då de uppkommer med upp till 30 procent av skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA).

Vid tillämpning av denna artikel får medlemsstaterna även betrakta följande som en skattebetalare:

- a) En enhet som på en företagsgrupps vägnar får eller måste tillämpa regler i enlighet med nationell skattelagstiftning.
- b) En enhet i en företagsgrupp, i enlighet med nationell skattelagstiftning, som inte konsoliderar sina medlemmars resultat för skatteändamål.

Under sådana omständigheter får överstigande lånekostnader och vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) beräknas på gruppnivå och omfatta alla gruppmedlemmars resultat.

2. Vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) ska beräknas genom att man till de bolagsskattepliktiga inkomsterna i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist lägger de skattejusterade beloppen för överstigande lånekostnader och de skattejusterade beloppen för av- och nedskrivningar. Skattebefriade inkomstbelopp ska undantas från skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA).
3. Genom undantag från punkt 1 kan skattebetalaren ges rätt till
  - a) avdrag av överstigande lånekostnader upp till 3 000 000 EUR,
  - b) fullt avdrag av överstigande lånekostnader, om skattebetalaren är en fristående enhet.

Vid tillämpning av punkt 1 andra stycket ska 3 000 000 EUR anses gälla hela företagsgruppen.

Vid tillämpning av första stycket b avses med fristående enhet en skattebetalare som inte för bokföringsändamål ingår i en koncern eller har något närstående företag eller fast driftställe.

4. Medlemsstaterna får från tillämpningsområdet för punkt 1 undanta överstigande lånekostnader som uppkommit till följd av
  - a) lån som avtalats före den 17 juni 2016, men undantaget får inte utvidgas till några påföljande ändringar av sådana lån,
  - b) lån som används för att finansiera ett långfristigt offentligt infrastrukturprojekt där projektansvariga, lånekostnader, tillgångar och inkomster finns i Europeiska unionen.

Vid tillämpning av led b avses med långfristigt offentligt infrastrukturprojekt ett projekt som ska tillhandahålla, uppgradera, driva och/eller upprätthålla en storskalig tillgång som en medlemsstat anser vara i det allmännas intresse.

När led b är tillämpligt ska alla inkomster från ett långfristigt offentligt infrastrukturprojekt avräknas från skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA), och inga avräknade överstigande lånekostnader enligt punkt 5 b får inkluderas i företagsgruppens överstigande lånekostnader gentemot en tredje part.

5. Om skattebetalaren för bokföringsändamål är medlem i en koncern får denne ges rätt att göra något av följande:
- a) Fullt avdrag av överstigande lånekostnader om vederbörande kan visa att förhållandet mellan dess eget kapital och dess totala tillgångar är lika med eller högre än motsvarande andel för företagsgruppen, om följande villkor är uppfyllda:
    - i) Förhållandet mellan skattebetalarens eget kapital och dess totala tillgångar anses vara lika med motsvarande andel för företagsgruppen om förhållandet mellan skattebetalarens eget kapital och dess totala tillgångar är upp till 2 procentenheter lägre och
    - ii) Alla tillgångar och skulder värderas med hjälp av samma metod som i koncernredovisningen enligt punkt 8eller
  - b) Avdrag av överstigande lånekostnader till ett belopp som överstiger vad vederbörande skulle ha rätt att dra av enligt punkt 1. Denna högre gräns för rätten till avdrag av de överstigande lånekostnaderna ska gälla för bokföringsändamål för den koncern där skattebetalaren är medlem, och ska beräknas i två steg:
    - i) Först ska företagsgruppens andel fastställas genom att gruppens överstigande lånekostnader gentemot tredje part delas med företagsgruppens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) och
    - ii) Därefter ska företagsgruppens andel multipliceras med skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA), beräknad i enlighet med punkt 2.

6. Den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist får anta bestämmelser som innebär att man antingen
  - a) utan tidsbegränsning rullar framåt överskridande lånekostnader som i enlighet med punkterna 1–5 inte får dras av under innevarande beskattningsperiod, eller
  - b) utan tidsbegränsning rullar framåt, och under högst tre år rullar bakåt, överskridande lånekostnader som i enlighet med punkterna 1–5 inte får dras av under innevarande beskattningsperiod, eller
  - c) utan tidsbegränsning rullar framåt överskridande lånekostnader och, under högst fem år, oanvänd räntekapacitet som i enlighet med punkterna 1–5 inte får dras av under innevarande beskattningsperiod.
7. Medlemsstaterna får undanta finansiella företag från tillämpningsområdet för punkterna 1–6, även när sådana finansiella företag för bokföringsändamål ingår i en koncern.
8. Vid tillämpning av denna artikel ska en koncern för bokföringsändamål bestå av alla enheter som är fullt integrerade i den koncernredovisning som upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder eller nationella finansiella redovisningssystem i en medlemsstat. Skattebetalaren får ges rätt att använda koncernredovisning som utarbetats enligt andra redovisningsstandarder.

Artikel 5

Utflyttningsbeskattning

1. En skattebetalare ska beskattas till ett belopp som motsvarar marknadsvärdet för de överförda tillgångarna vid tidpunkten för utflyttningen av tillgångarna, minus deras skattemässiga värde, om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) En skattebetalare överför tillgångar från sitt huvudkontor till sitt fasta driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, om den medlemsstat där huvudkontoret är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.
  - b) En skattebetalare överför tillgångar från sitt fasta driftställe i en medlemsstat till sitt huvudkontor eller ett annat fast driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, om den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.
  - c) En skattebetalare överför sin skatterättsliga hemvist till en annan medlemsstat eller till ett tredjeland, med undantag för sådana tillgångar som förblir knutna till ett fast driftställe i den första medlemsstaten.
  - d) En skattebetalare överför den näringsverksamhet som bedrivs vid dess fasta driftställe från en medlemsstat till en annan medlemsstat eller ett tredjeland, om den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.
2. En skattebetalare ska ges rätt att få anstånd med betalningen av den utflyttningskatt som avses i punkt 1, genom att betala den i delbetalningar under 5 år, om någon av följande omständigheter föreligger:
- a) En skattebetalare överför tillgångar från sitt huvudkontor till sitt fasta driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).
  - b) En skattebetalare överför tillgångar från sitt fasta driftställe i en medlemsstat till sitt huvudkontor eller ett annat fast driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i EES-avtalet.

- c) En skattebetalare överför sin skatterättsliga hemvist till en annan medlemsstat eller till ett tredjeland som är part i EES-avtalet.
- d) En skattebetalare överför den näringsverksamhet som bedrivs vid sitt fasta driftställe till en annan medlemsstat eller till ett tredjeland som är part i EES-avtalet.

Denna punkt ska tillämpas på tredjeländer som är parter i EES-avtalet, om de med den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist eller med Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU.

- 3. Om en skattebetalare får anstånd med betalningen i enlighet med punkt 2, får ränta debiteras i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist eller där det fasta driftstället är beläget, allt efter omständigheterna.

Om det finns en påvisbar och faktisk risk för utebliven uppbörd, får skattebetalarna också åläggas att lämna en garanti som ett villkor för att uppskjuta betalningen i enlighet med punkt 2.

Det andra stycket ska inte tillämpas om lagstiftningen i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist eller där det fasta driftstället är beläget föreskriver möjligheten till återkrav av skatteskulden genom en annan skattebetalare som tillhör samma företagsgrupp och har skattemässig hemvist i den medlemsstaten.

- 4. När punkt 2 är tillämplig ska anståndet med betalningen omedelbart upphöra och skatteskulden blir återvinningsbar i följande fall:
  - a) De överförda tillgångarna eller den näringsverksamhet som bedrivs vid skattebetalarens fasta driftställe säljs eller på annat sätt avyttras.
  - b) De överförda tillgångarna överförs till ett tredjeland.

- c) Skattebetalarens skatterättsliga hemvist eller den näringsverksamhet som bedrivs vid dess fasta driftsställe överförs till ett tredjeland.
- d) Skattebetalaren går i konkurs eller avvecklas.
- e) Skattebetalaren underlåter att fullgöra sina skyldigheter med avseende på delbetalningar och inte korrigerar situationen inom en rimlig tidsperiod som inte får överstiga 12 månader.

Leden b och c ska inte tillämpas på tredjeländer som är parter i EES-avtalet, om de med den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist eller med Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU.

- 5. Om överföringen av tillgångar, skatterättslig hemvist eller den näringsverksamhet som bedrivs vid ett fast driftsställe görs till en annan medlemsstat, ska den medlemsstaten godta det värde som fastställts av den medlemsstat där skattebetalaren hade sin hemvist eller där det fasta driftsstället var beläget som utgångsvärde för tillgångarna för skatteändamål, såvida detta inte återspeglar marknadsvärdet.
- 6. Vid tillämpning av punkterna 1–5 avses med marknadsvärde det belopp till vilket en tillgång kan bytas eller ömsesidiga skyldigheter kan fastställas mellan villiga köpare och säljare som inte är närstående vid en direkt transaktion.
- 7. Förutsatt att tillgångarna inom 12 månader ska återgå till den medlemsstat där den överlåtande parten har sin hemvist ska denna artikel inte tillämpas på överföring av tillgångar för värdepappersfinansiering, tillgångar som ställs som säkerhet eller när överföringen av tillgångar sker i syfte att uppfylla strikta kapitalkrav eller med avseende på likviditetshantering.

Artikel 6
Allmän regel mot missbruk

1. Vid beräkningen av bolagsskatteskulden ska en medlemsstat inte ta med ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang som har införts med det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena att få en skattefördel som motverkar målet eller syftet med tillämplig skattelagstiftning och som inte är genuina med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter. Ett arrangemang kan bestå av mer än ett steg eller av mer än en del.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang betraktas som icke-genuina i den utsträckning som de inte har införts av giltiga kommersiella skäl som återspeglar den ekonomiska verkligheten.
3. Om ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang inte tas med i enlighet med punkt 1 ska skatteskulden beräknas i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 7
Regel om kontrollerade utländska bolag

1. Den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist ska behandla en enhet eller ett fast driftställe vars vinster är befriade eller undantagna från skatter i den medlemsstaten som ett kontrollerat utländskt bolag om följande villkor är uppfyllda:
  - a) När det gäller en enhet, att skattebetalaren själv eller tillsammans med sina närstående företag har en direkt eller indirekt andel på över 50 procent av rösterna eller direkt eller indirekt äger mer än 50 procent av enhetens kapital eller har rätt att motta mer än 50 procent av enhetens vinst och

- b) Den faktiska bolagsskatt som enheten eller det fasta driftstället betalat på sina vinster dessutom är lägre än skillnaden mellan den bolagsskatt som skulle ha tagits ut på enheten eller det fasta driftstället enligt det tillämpliga systemet för bolagsbeskattning i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist och den faktiska bolagsskatt som enheten eller det fasta driftstället betalat på sina vinster.

Vid tillämpning av första stycket b ska det fasta driftstället till ett kontrollerat utländskt bolag som är befriat eller undantaget från skatt i det utländska kontrollerade bolagets jurisdiktion inte beaktas. Vidare ska med den bolagsskatt som skulle ha tagits ut i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist avses bolagsskatt beräknad enligt reglerna i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist.

2. Om en enhet eller ett fast driftställe betraktas som ett kontrollerat utländskt bolag enligt punkt 1 ska den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist i skattebasen inbegripa

- a) en enhets ej utdelade inkomster eller det fasta driftställets inkomster, från kategorierna
- i) räntor eller andra inkomster som genereras av finansiella tillgångar,
  - ii) royaltyer eller andra inkomster som genereras av immateriella rättigheter,
  - iii) utdelningar och inkomster från avyttring av aktier,
  - iv) inkomster från finansiell leasing,
  - v) inkomster från försäkrings- och bankverksamhet och annan finansverksamhet,
  - vi) inkomster från faktureringsföretag som får försäljnings- och tjänsteintäkter från varor och tjänster som köpts från och sålts till närstående företag och som inte tillför något eller litet ekonomiskt mervärde.

Led a ska inte tillämpas om det kontrollerade utländska bolaget bedriver faktisk ekonomisk verksamhet som stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler, vilket framgår av relevanta fakta och omständigheter.

Om det kontrollerade utländska bolaget har hemvist eller är beläget i ett tredjeland som inte är part i EES-avtalet får medlemsstaterna besluta att avstå från att tillämpa led a andra stycket

eller

- b) en enhets eller ett fast driftställes ej utdelade inkomster, från icke-genuina arrangemang som har införts med det huvudsakliga syftet att uppnå en skattefördel.

Vid tillämpning av led b ska ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang betraktas som icke-genuina i den mån som enheten eller det fasta driftstället inte skulle äga tillgångarna eller inte skulle ha åtagit sig de risker som genererar hela eller delar av dess inkomster om det inte kontrollerades av ett företag där de ledningsfunktioner som är relevanta för dessa tillgångar och risker utförs och är av stor betydelse för att generera det kontrollerade företagets inkomster.

- 3. Om en skattebetalares skattebas enligt en medlemsstats regler ska beräknas i enlighet med punkt 2 a får medlemsstaten välja att inte betrakta en enhet eller ett fast driftställe som ett kontrollerat utländskt bolag enligt punkt 1 om en tredjedel eller mindre av de inkomster som tillfaller enheten eller det fasta driftstället ingår i kategorierna enligt punkt 2 a.

Om en skattebetalares skattebas enligt en medlemsstats regler ska beräknas i enlighet med punkt 2 a får medlemsstaten välja att inte betrakta finansiella företag som kontrollerade utländska bolag om en tredjedel eller mindre av enhetens inkomster från kategorierna enligt punkt 2 a kommer från transaktioner med skattebetalaren eller dess närstående företag.

4. Medlemsstaterna får från tillämpningsområdet för punkt 2 b undanta en enhet eller ett fast driftställe

a) med bokförd vinst på högst 750 000 EUR och passiv inkomst på högst 75 000 EUR, eller

b) vars bokförda vinst uppgår till högst 10 procent av dess driftskostnader under beskattningsperioden.

Vid tillämpning av led b får driftskostnaderna inte omfatta kostnaderna för varor som säljs utanför det land där enheten har sin hemvist eller det fasta driftstället är beläget, för skatteändamål och betalningar till närstående företag.

Artikel 8

Beräkning av kontrollerade utländska bolags inkomster

1. Om artikel 7.2 a tillämpas ska de inkomster som ska inbegripas i skattebetalarens skattebas beräknas enligt bestämmelserna i lagstiftningen om bolagsbeskattning i den medlemsstat där skattebetalaren har sin skatterättsliga hemvist eller är belägen. Enhetens eller det fasta driftställets förluster ska inte inbegripas i skattebasen, utan kan enligt nationell lagstiftning överföras i en ny beräkning och beaktas under kommande beskattningsperioder.
2. Om artikel 7.2 b tillämpas ska de inkomster som ska inbegripas i skattebetalarens skattebas begränsas till belopp som genereras genom de tillgångar och risker som är kopplade till de ledningsfunktioner som utförs av det kontrollerade företaget. Fördelningen av kontrollerade utländska bolags inkomster ska beräknas i enlighet med armlängdsprincipen.

3. De inkomster som ska inbegripas i skattebasen ska beräknas i förhållande till skattebetalarens andel i enheten enligt artikel 7.1 a.
4. Inkomsterna ska inbegripas för den beskattningsperiod för skattebetalaren under vilken enhetens beskattningsår löper ut.
5. Om enheten delar ut vinst till skattebetalaren och denna utdelade vinst inbegrips i skattebetalarens beskattningsbara inkomst ska de inkomster som tidigare inbegripits i skattebasen enligt artikel 7 dras av från skattebasen vid beräkning av det skattebelopp som ska betalas på utdelad vinst för att undvika dubbelbeskattning.
6. Om skattebetalaren avyttrar sin andel i enheten eller i den verksamhet som bedrivs av det fasta driftstället och någon del av inkomsterna från avyttringen tidigare har inbegripits i skattebasen i enlighet med artikel 7 ska det beloppet dras av från skattebasen när man beräknar det skattebelopp som ska betalas på inkomsterna för att undvika dubbelbeskattning.
7. Den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist ska tillåta att det görs ett avdrag från den skatt som enheten eller det fasta driftstället har betalat för skattebetalarens skatteskuld i den stat där skattebetalaren har sin skatterättsliga hemvist eller är belägen. Avdraget ska beräknas i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 9

Hybridarrangemang

1. I den mån ett hybridarrangemang leder till dubbla avdrag får avdraget endast göras i den medlemsstat där en sådan utbetalning har sin källa.
2. I den mån ett sådant hybridarrangemang leder till ett avdrag som inte ingår i skattebasen ska den medlemsstat där betalaren har sin hemvist vägra bevilja avdrag för denna betalning.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Översyn

1. Kommissionen ska utvärdera genomförandet av detta direktiv, särskilt effekterna av artikel 4, fyra år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet. Kommissionens rapport ska, om det är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna all information som behövs för att utvärdera genomförandet av detta direktiv.
3. De medlemsstater som avses i artikel 11.6 ska senast den 1 juli 2017 till kommissionen överlämna all information som behövs för att utvärdera ändamålsenligheten i de nationella riktade reglerna för att förebygga risker med anknytning till urholkning av skattebasen och överföring av vinster.

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2018 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2019.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
3. När det i detta direktiv nämns ett penningbelopp i euro (EUR) får de medlemsstater som inte har euron som valuta välja att beräkna motsvarande värde i nationell valuta den dag då detta direktiv antas.
4. Genom undantag från artikel 5.2 får Estland så länge landet inte beskattar outdelade vinster, betrakta en överföring av tillgångar i monetär eller icke-monetär form, inbegripet kontanter, från ett fast driftställe beläget i Estland till ett huvudkontor eller ett annat fast driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i EES-avtalet som vinstutdelning och ta ut inkomstskatt, utan att ge skattebetalarna rätt att skjuta upp betalningen av sådan skatt.
5. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

6. Genom undantag från artikel 4 får medlemsstater som vid tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande har nationella riktade regler för att förebygga risker med anknytning till urholkning av skattebasen och överföring av vinster som är lika effektiva som den regel om räntebegränsning som fastställs i detta direktiv tillämpa dessa riktade regler fram till utgången av det första hela beskattningsåret efter dagen för offentliggörandet, på den officiella webbplatsen, av överenskommelsen mellan OECD-medlemmarna om en miniminorm för BEPS-åtgärd 4, dock längst till och med den 1 januari 2024.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

**(Utkast till) rådets uttalande om hybridarrangemang
som ska tas till rådets protokoll**

"Rådet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag senast i oktober 2016 om hybridarrangemang som berör tredjeländer i syfte att införa regler som överensstämmer med och som inte är mindre effektiva än de regler som rekommenderats av OECD:s BEPS-rapport om åtgärd 2, i syfte att nå en överenskommelse före utgången av 2016."

**(Utkast till) uttalande från rådet och kommissionen
med avseende på att säkerställa lika konkurrensvillkor på internationell nivå
som ska tas till rådets protokoll**

"Syftet med detta direktiv är att säkerställa ett konsekvent och samordnat genomförande på EU-nivå av OECD:s rekommendationer om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) som skulle stärka den inre marknaden genom ett införande av en harmoniserad miniminorm. Genom att införliva OECD:s rekommendationer som ett rättsligt bindande instrument går EU dock längre än OECD:s upplägg. För att undvika alla oavsiktliga konsekvenser och säkerställa att det inte innebär en konkurrensnackdel för EU i förhållande till dess handelspartner kommer medlemsstaterna och kommissionen att noga övervaka genomförandet av BEPS-rekommendationerna på global nivå. Medlemsstaterna och kommissionen bör aktivt samarbeta med OECD för att främja ett snabbt, effektivt och inkluderande genomförande av BEPS-rekommendationerna för att säkerställa lika konkurrensvillkor på internationell nivå."